

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-104(3)/17/JS

Warszawa, 29 września 2017 r.

DECYZJA DIH-1/73/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Bożeny Wengel prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Bożena Wengel Sklep Rybny „Pstrąg” w Oleśnie od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu nr 42/2017 z dnia 25 lipca 2017 r. (nr akt: ŻNG.8361.108.2017), którą wymierzono ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 700 zł (słownie: siedemset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu siedmiu partii produktów rybołówstwa o łącznej wartości 1116,40 zł, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 6-7 i 10-11 kwietnia 2017 r. przez inspektorów reprezentujących Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Opolu, zwanego dalej „Opolskim WIIH”, w sklepie rybnym „Pstrąg”, mieszczącym się przy ul. Kościuszki 9 lok a w Oleśnie, należącym do przedsiębiorcy Bożeny Wengel prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Bożena Wengel Sklep Rybny „Pstrąg” w Oleśnie, zwanego dalej również „stroną”, sprawdzono w miejscu sprzedaży prawidłowość oznakowania ryb i przetworów rybnych oferowanych (bez opakowań) „luzem”. Produkty te były odważane i pakowane przez personel na życzenie konsumenta. Kontrolą objęto siedem partii produktów o łącznej wartości 1116,40 zł, stwierdzając nieprawidłowy sposób oznakowania w miejscu sprzedaży w przypadku:

- 1) Łososia norweskiego wędzonego na gorąco w kawałkach, oznaczonego na wywieszce cenowej jako „*łosoś porcje*”; w ilości 3kg, w cenie sprzedaży 65,80 zł/kg o wartości 197,40 zł;
- 2) Piklinga wędzonego na wywieszce cenowej oznaczonego jako „*pikling*”, w ilości 2kg, w cenie sprzedaży 13,50 zł/kg o wartości 27,00 zł;
- 3) Trewała wędzonego na wywieszce cenowej oznaczonego jako „*trewal*”, w ilości 3kg, w cenie sprzedaży 32,50 zł/kg o wartości 97,50 zł;
- 4) Makreli wędzonej na wywieszce cenowej oznaczonej jako „*makrela*”, w ilości 24kg, w cenie sprzedaży 18,50 zł/kg o wartości 444,00 zł;
- 5) Dorsza wędzonego na wywieszce cenowej oznaczonego jako „*dorsz*”, w ilości 8kg, w cenie sprzedaży 28,70 zł/kg o wartości 229,60 zł;
- 6) Mintaja kostki mrożonego z glazurą i stabilizatorem E 451 na wywieszce cenowej oznaczonego jako „*kostka z mintaja*”, w ilości 4kg, w cenie sprzedaży 15,60 zł/kg o wartości 62,40 zł;
- 7) Steków z rekina błękitnego na wywieszce cenowej oznaczonego jako „*steiki z rekina błękitnego*” w ilości 3kg, w cenie sprzedaży 19,50 zł/kg o wartości 58,50 zł.

Oznakowanie ww. ryb i przetworów rybnych zakwestionowano z uwagi na brak uwidocznienia w miejscu ich sprzedaży:

- obowiązkowych informacji zawierających nazwę systematyczną, metodę produkcji, obszar na którym produkt został złowiony oraz kategorię narzędzia połowowego używanego do ich połowu (nie dotyczy łososia norweskiego), co stanowiło naruszenie wymagań art. 35 ust. 1 lit. a – c i ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz. U. UE L 354 z 28.12.2013, s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1379/2013*”;
- pełnej nazwy środka spożywczego – w odniesieniu do pięciu partii ryb wędzonych (łososia norweskiego wędzonego, piklinga wędzonego, trewała wędzonego, makreli wędzonej, dorsza wędzonego), co naruszało § 19 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania*”, oraz art. 44 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat

żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1169/2011”;

- informacji o nazwie albo imieniu i nazwisku producenta – dla wszystkich ocenianych ww. produktów, co naruszało § 19 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania w związku z art. 44 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1169/2011;
- wykazu składników w przypadku kostki z mintaja, co naruszało § 19 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia w sprawie znakowania w związku z art. 44 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1169/2011;
- informacji o ilościowej zawartości glazury lub ryby w produkcie – dla kostki z mintaja i steków z rekina błękitnego co naruszało § 19 ust. 1 pkt. 5 rozporządzenia w sprawie znakowania.

Ustaleń tych inspektorzy Opolskiego WIIH dokonali na podstawie opakowań zbiorczych niedostępnych dla konsumentów oraz faktur VAT znajdujących się w kontrolowanej placówce.

Powyższe udokumentowano w Protokole kontroli z 11 kwietnia 2017 r. (nr akt kontroli: ŻNG.8361.108.2017) oraz załączniku Nr 1.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 28 czerwca 2017 r., Opolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Bożenę Wengel, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Bożena Wengel Sklep Rybny „Pstrąg” w Oleśnie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia mu kary pieniężnej określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, z tytułu wprowadzenia do obrotu siedmiu partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 42/2017 z dnia 25 lipca 2017 r. (nr akt: ŻNG.8361.108.2017), Opolski WIIH, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy Bożenie Wengiel, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Bożena Wengel Sklep Rybny „Pstrąg” w Oleśnie, karę pieniężną w wysokości 700 zł (słownie: siedemset złotych), w związku z wprowadzeniem do obrotu siedmiu partii niewłaściwej jakości handlowej ww. produktów rybołówstwa.

Pismem z 9 sierpnia 2017 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej uchylenie oraz umorzenie postępowania administracyjnego, ewentualnie zmianę tej decyzji poprzez wymierzenie kary w postaci upomnienia, podnosząc że:

- nieprawidłowości w zakresie niewłaściwego oznakowania ryb nastąpiły bez zawinienia strony, a stwierdzone uchybienia dotyczą bezpośrednio producenta;
- stwierdzony czyn charakteryzuje się znikomą społeczną szkodliwością;
- wymierzona kara jest zbyt surowa, nieadekwatna do stopnia zawinienia i jej możliwości zarobkowych.

Pismem z dnia 30 sierpnia 2017 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

W myśl art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Przepis art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1169/2011 stanowi, że informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać w błąd, w szczególności co do właściwości środka

spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Definicja jakości handlowej zawarta w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej obejmuje cechy artykułu rolno-spożywczego w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania artykułów rolno-spożywczych, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r., s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Rozporządzenie w sprawie znakowania, w § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3 oraz 5 stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia 1169/2011, nazwę albo imię i nazwisko producenta, wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia, oraz w przypadku rybołówstwa – dodatkowo informację dotyczącą ilościowej zawartości glazury lub ryby w tych produktach.

Zgodnie z § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania, informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Produkty rybołówstwa i akwakultury, podlegające obrotowi w Unii, niezależnie od ich pochodzenia lub metody obrotu nimi, mogą być oferowane do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego jedynie wtedy, gdy odpowiednie oznaczenie

lub etykietowanie zawiera handlowe oznaczenie gatunku i jego nazwę systematyczną, metodę produkcji („... złowione ...”, „... złowione w wodach śródlądowych ...” lub „ ... wyhodowane ...”), obszar, na którym produkt został złowiony lub wyhodowany, oraz kategorię narzędzia połowowego używanego do połowów, o czym stanowi art. 35 ust. 1 lit. a, b oraz c rozporządzenia 1379/2013.

W myśl art. 35 ust. 2 ww. rozporządzenia, w odniesieniu do nieopakowanych produktów rybołówstwa i akwakultury obowiązkowe informacje wymienione w ust. 1 mogą być dostarczane w przypadku sprzedaży detalicznej za pomocą informacji handlowych, takich jak tablice ogłoszeniowe czy plakaty.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 tej ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględni: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w sklepie rybnym „Pstrąg” należącym do przedsiębiorcy Bożeny Wengel prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Bożena Wengel Sklep Rybny „Pstrąg” w Oleśnie, Opolski WIIH stwierdził, że wprowadzone do obrotu siedem ww. partii produktów rybołówstwa nie odpowiada wymaganiom jakości handlowej z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie w miejscu sprzedaży. W związku z powyższym, z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej organ, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w kwocie 700 zł. W ocenie Prezesa UOKiK, decyzja organu pierwszej instancji o wymierzeniu kary pieniężnej jest prawidłowa.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, natomiast wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz umorzenie postępowania, argumentując to tym, że:

- nieprawidłowości w zakresie niewłaściwego oznakowania ryb nastąpiły bez zawinienia strony, a stwierdzone uchybienia dotyczą bezpośrednio producenta;

- stwierdzony czyn charakteryzuje się znikomą społeczną szkodliwością;
- wymierzona kara jest zbyt surowa, nieadekwatna do stopnia zawinienia i jej możliwości zarobkowych.

Prezes UOKiK, odnosząc się do argumentu strony, iż nieprawidłowości w zakresie niewłaściwego oznakowania ryb nastąpiły bez jej zawinienia, a stwierdzone uchybienia dotyczą bezpośrednio producenta zauważa, że kara dotyczy niewidocznienia w miejscu sprzedaży obowiązkowych informacji o ww. produktach rybołówstwa, a nie nieprawidłowości oznakowania tych produktów przez producentów, pomimo że rzeczywiście w przypadku trzech produktów, tj. dorsza wędzonego, piklinga wędzonego i trewala wędzonego - producenci nieprawidłowo określili nazwy tych ryb w stosunku do „Wykazu oznaczeń handlowych produktów rybołówstwa przyjętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”, a prowadzonego przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, stosownie do art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2015 r. poz. 1970 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o organizacji rynku rybnego”, o którym mowa w art. 37 ust. 1 rozporządzenia 1379/2013. Nie ma to jednak w niniejszej sprawie znaczenia dla wykonania prawnego obowiązku uwidocznienia przez stronę w miejscu sprzedaży produktów obowiązkowych informacji dla konsumenta.

Stronie wymierzono przedmiotową karę pieniężną właśnie w związku z niewłaściwym oznakowaniem produktów w miejscu sprzedaży, a zatem nie ma mowy w tym kontekście o odpowiedzialności producenta. Niewłaściwe oznakowanie opakowań zbiorczych produktów przez producentów nie zwalnia strony z obowiązku przekazania konsumentom wymaganych prawem informacji. Opierając się na błędnych informacjach przekazanych przez producentów, bez ich weryfikacji, strona powinna być świadoma ryzyka ponoszenia odpowiedzialności za dalsze błędne ich przekazywanie. W myśl bowiem art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1169/2011, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Powyższe przepisy należy rozumieć szeroko, iż każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym, począwszy od producenta, aż do sprzedawcy detalicznego, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia zgodności oferowanej żywności z wymogami prawa żywnościowego. Zgodnie natomiast z art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Zatem strona jako podmiot odpowiedzialny za udostępnienie konsumentom informacji o oferowanych produktach, obowiązku tego nie wypełniła i z tego tytułu ponosi

odpowiedzialność. Prezes UOKiK informuje również, że odpowiedzialność za zgodność produktów z przepisami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej ponoszą wszyscy uczestnicy obrotu tymi produktami, w tym także strona, jako sprzedawca detaliczny, co wynika wprost z treści art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002, w świetle, którego podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności i pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Nie ma przy tym znaczenia, na którym etapie stwierdzona nieprawidłowość powstała (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt II GSK 1140/50). Nie można, zatem podzielić poglądu strony, że zapewnienie zgodności produktów z przepisami prawa żywnościowego spoczywa tylko na producencie.

W tym miejscu należy też podkreślić, że według Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) strona prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży detalicznej ryb, skorupiaków i mięczaków, a więc o wyspecjalizowanym profilu od 2004 r. Tym bardziej brak dostatecznej wiedzy na temat ciążących na niej obowiązków nie stanowi podstawy do uchylenia się od odpowiedzialności za naruszenie istotnych wymagań prawa żywnościowego, których nadrzędnym celem jest ochrona interesów konsumentów. Strona jako wieloletni profesjonalista na rynku handlu detalicznego produktów rybnych powinna dołożyć wszelkich starań, aby jej działalność była zgodna z przepisami prawa i nie powodowała nawet potencjalnego ryzyka wprowadzenia konsumentów w błąd przez nierzetelne uwidocznienie wymaganych informacji, istotnych z punktu widzenia kupujących.

Prezes UOKiK nie podziela stanowiska strony, że zakwestionowane przez organ pierwszej instancji nieprawidłowe oznakowanie produktów w miejscu sprzedaży charakteryzuje się znikomą społeczną szkodliwością. Rozporządzenie w sprawie znakowania w § 19 ust. 2 jasno stanowi, że informacje o produktach sprzedawanych bez opakowań podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom. Tym samym należy uznać, że strona nie przekazała konsumentom wszystkich wymaganych prawem informacji w związku z czym nie dopełniła obowiązków wynikających z przepisów prawa żywnościowego. Jedną z istotniejszych dla konsumentów informacją w przypadku produktów rybołówstwa sprzedawanych luzem jest zawartość glazury (wody) lub ryby oraz wykaz składników. Brak takich informacji naraża konsumentów na dokonanie niewłaściwego, niezgodnego z oczekiwaniami wyboru. Nie mniej istotne są też informacje o nazwie systematycznej, metodzie produkcji, obszarze połowu oraz kategorii narzędzia połowowego. Informacje te w przypadku sprzedaży detalicznej jak wskazuje art. 35 ust. 2 rozporządzenia 1379/2013 mogą

być dostarczone za pomocą tablic ogłoszeniowych czy plakatów. W niniejszej sprawie konsumenci byli tych informacji pozbawieni.

W związku z powyższym biorąc pod uwagę rodzaj i zakres naruszenia, nie sposób uznać, jak sugeruje to strona, że stwierdzone nieprawidłowości charakteryzują się znikomą społeczną szkodliwością.

Odnosząc się do zarzutu, że wymierzona przez Opolskiego WIIH kara jest zbyt surowa, nieadekwatna do stopnia zawinienia i możliwości zarobkowych strony, Prezes UOKiK, działając w trybie odwoławczym, ocenił również prawidłowość uwzględnienia przez organ ten wszystkich kryteriów wynikających z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, tj. stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkości jego obrotów i przychodu, a także wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, i stwierdził, że każde zostało ocenione przez organ pierwszej instancji prawidłowo. Wymierzona stronie kara jest adekwatna do zakresu naruszenia i rozmiaru stwierdzonych wad. Podkreślić należy, że została ona wymierzona w niemal minimalnej wysokości wskazanej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. W przedmiotowej sprawie najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 5.582,00 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ww. siedmiu partii artykułów rolno-spożywczych o łącznej wartości 1116,40 zł (tj. $5 \times 1116,40$ zł). Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona kara jest więc właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie środki spożywcze odpowiadające jakości handlowej, a przy tym spełni swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, stosownie do wymagań przewidzianych w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, w świetle których, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Niezależnie od powyższego należy zasygnalizować, że stopień zawinienia nie stanowi przesłanki wymiaru kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej.

Wobec powyższego, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów regulujących jakość handlową artykułów rolno-spożywczych skutkujące istotnym naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Opolskiego WIIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności stopień szkodliwości czynu i zakres naruszenia. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 40a ust. 5c ustawy o jakości

handlowej, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej, ani też podstaw prawnych do zastąpienia kary pieniężnej karą upomnienia, o co ewentualnie strona wnosila w odwołaniu.

Odnosząc się do argumentu strony, że obowiązek zapłaty kary pieniężnej jest nieadekwatny do jej możliwości zarobkowych, Prezes UOKiK informuje, że przesłanka obrotów i przychodu została wzięta pod uwagę przy ustalaniu wysokości sankcji, zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, a kwestia sytuacji ekonomicznej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w spłacie należności publiczno-prawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna.

W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201 t.j.) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku (kary) lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wnoszących postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i w przedmiotowym przypadku wynosi 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 z późn. zm.)

z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski

Otrzymują:

1. Bożena Wengel
Sklep Rybny „Pstrąg”
ul. Kościuszki 9 lok. a
46-300 Olesno
2. Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Opolu
3. a/a